

BELÁTHATLANSÁG

17. Minimum Party alkotótábor és szakmai fórum

Alkotóműhelyek:

Az idei táborban „a tükör által homályosan” eszméjét járjuk körül.

Vizuális művészeti műhely

Vezeti: Petó Hunor (Budapest)
Félreértés

A félreértés az emberi kommunikáció egyik alappillére, mely a kapott információ rossz, hamis értelmezését jelenti. Ha ez az információ egy szimbólum, akkor az esetlegesen ráakódott konnotációk miatt hibásan interpretáljuk, hamis referenciát társítunk hozzá. Például ha azt mondom, hogy *apple*, akkor az esetek többségében nem a gyümölcs, egy termés jut eszünkbe, hanem egy termék. Ahhoz, hogy újra a gyümölcsöt, a terményt juttassa eszünkbe, esetleg egy másik terméket (amit magunk kreálunk), ahhoz le kell hámozunkunk róla a főleges konnotációkat és ki kell egészítsük valamivel.

Ezt a valamit próbáljuk megfogalmazni a Műhely tartalma alatt úgy, hogy előadások keretében ismertetjük a művészettörténet azon példaképeit, melyek félreértésből kifolyólag jöttek létre, majd a résztvevők otthonról hozott félreértéseit, feledésbe merült, félresikerült interpretációit próbáljuk meg kiértékelni, szervezni, majd szakmai diskurzussá alakítani. A workshop célja a félreértést, mint élmény művészeti kontextusba helyezni, először modellezni, majd személyes alkotói folyamat tárgyává tenni. Az alkotói folyamat a klasszikus technikák mellett kortárs képzőművészeti technikákat is tartalmaz, mint a land art, installáció, fotó és videó.

Mozgásszínház műhely

Vezeti: Junya Ishii (Japán)

Fák, talaj, növények, rovarok, állatok és patakvíz léteznek együtt az erdőben. Nem tartoznak senkihez, nemzet, vallás vagy filozófia nem ura, vezetője ennek a világnak. Ennek ellenére saját rendszere működik. Kezdetben az ember is ehhez a rendszerhez tartozott. Az ember félt a természettől, de tisztelte is azt. Merített ebből a világból, de viszonzta is a természet adományát.

Csupán testként létezni, és új gondolatokat meríteni az emberi test és a környezet viszonyából – ez a műhelymunka célja. Nem lesz mester a műhelyben, de az irányt megpróbálom megmutatni.

Úgy gondolom, a kászoni környezet tökéletesen megfelelő ahhoz, hogy ráérezz a testedre!

Az idei tábor támogatói:

Román Kormány Etnikumközi Kapcsolatok Főosztálya (DRI), Román Kulturális és Örökségvédelmi Minisztérium, Nemzeti Kulturális Alapprogram (Budapest), Communitas Alapítvány.

Fotóműhely

Vezeti: Molnár Zoltán (Budapest)
Panorámaképregény, fotómontázs

Az emberi szem fókuszált térlátásának látászögét meghaladó képmező a panorámakép. A panoráma látású ember, aki látja maga körül a teljes világot, látja benne magát is, és érzékeli, milyen kicsiny pontocska is ő az egészhez viszonyítva.

1685-ben a würzburgi Johann Zahn feltalált egy készüléket. Kis fadoboz előlapjára mozgatható lencsét szerelt, mögéje 45 fokos szögben tükröt épített be, amely a képet a doboz tetején vízszintesen elhelyezett tejüvegre vetíti. Canaletto (1697–1768) velencei városképei többnyire ennek az „optikai őspanoráma kamerának” a segítségével készültek. A vízszintesen vagy függőlegesen elforgatott fényképezőgéppel készített panorámakép, melyben különböző időben a főszereplő története a térből, tájból bontakozik ki.

A fény téralakításával, a tükör, az üveglap képszerkesztési eljárásával fotómontázsok létrehozása, ragasztás, vágás, maszkolás nélkül. A létrejött fotográfiák, annak ellenére, hogy montázsnak tűnik, a valóságos térben is létező látványt rögzít.

A műhelymunkához szükséges eszközök: fényképezőgép (film vagy digitális), fotóállvány, zseblámpa, önkilódó, vaku, lehetőség szerint tükör, üveglap.

Filmesműhely

Vezeti: Fogarasi Gergő (Budapest) és filmes dokumentáció: Schneider Tibor (Kolozsvar)
Félre érzés

„Az elvek végül örvénnyé válnak.” (Émile Zola)

Félreértene a legkönnyebb... Félre érezni sikamlós! Félve vétkezni minek már? A beszéd csak félreértések forrása. De mégis, a csend olyan szöveg, melyet könnyű félreértene. Az emberi élet végtelen félreértések örök sorozatának körforgása.

Idén a filmes műhelyben az Érzés/Feledés/Tagadás témakörre kerül szabadon az egyéni nézőpont kísérleti kése alá, a videóművészet különféle műfajain, struktúráin keresztül.

Ötleteket, rövid leírásokat, saját történeteket is várunk. A műhelymunka során közös alkotásra törekszünk a többi minimumpartys műhelyekkel is.

A workshop 10 napja három fő alkotási fázisból áll:

- I. Ötletelés, forgatókönyvek kidolgozása
- II. Forgatás, videókísérletek
- III. Utómunka

Estéknként filmvetítések (az ezredforduló óta gyártott magyar kis- és nagyjátékfilmek kínálatából), beszélgetések. A workshop alatt készült munkák a tábor végén bemutatásra kerülnek! Aki teheti, hozzon magával kamerát, fényképezőgépet, laptopot, minden olyan eszközt, ami a forgatást segítheti!

Zeneműhely (július 30-ától)

Vezeti: Lászlóffy Zsolt (Nagyvárad)

Henry David Thoreau-nál olvasom: *„Este még a távoli tehénbőgés is kedvesen, dallamosan hangzott az erdőn túlról, s elsőre bizony összetévesztettem némely kóbor regösök hangjával, akik néha éji zenét adtak nekem; csakhamar rájöttem azonban tévedésemre, s mondhatom, csalódásom nem volt kellemetlen, amikor felismertem a tehén elnyújtott, természetes hangját. A világért sem számom gúnyolódásnak, inkább elismerésnek, amikor megjegyzem, hogy ama fiatal énekesek dalában határozottan felismertem a tehén muzsikájával való rokonságot, hiszen végeredményben amaz is csak a Természet egyik megnyilvánulása volt.”* (H. D. Thoreau: *Walden, Hangok*. Fekete Sas Kiadó, Budapest, 100.)

Van-e a hangnak/csendnek meghatározott jelentése? Lehet-e konkrét, szavakban megfogalmazható értelme a véletlen irányította zenei folyamatnak? Milyen többletjelentést hordoz például Mozart dobókocka-menüetteinek bármelyike a nagyszámú többihez képest? A különféle bűvös számnegyzetek, mágikus négyesek bevonása a zenei gyakorlatba már jóval a *Ji Kinget*, ismertebb nevén a *Változások könyvét* ars poeticájává avató John Cage (1912–1992) fellépését megelőzően foglalkoztatta az alkotókat. „Itt az ideje, hogy egy modern zenei koncertet tartsunk Afrikában” – ezzel a felhívással zárja *A zene jövője* című írását Cage. Belátható-e azonban a zenei véletlen, és ha igen, milyen mértékben? Az a véletlen, amely nem azonos az improvizációval, annak sem szabad, sem kötött típusával. Belátható-e továbbá egy ilyen koncert kimenetele a kászoni Tiszáston?

Kísérleti színház műhely

Vezeti: Szabó Attila (Kolozsvar-Miskolc)

Szabó Attila (ex-Élboy) arra tesz kísérletet, hogy a land art keresetlen eszközeivel, nyers tájbavettségével olyan animációs színházat hozzon létre, amelyben a királylány fátyla a patak, a hegyről legördülő vörös szőnyeg a sárkány kiömlő vére, a nap meg Polüfémosz, az egyszemű óriás. Az animációnak tudniillik az a lényege, hogy a történetben életre keljenek, átélkesüljenek az élettelen dolgok: egy báb, egy tárgy vagy éppenséggel egy hegy vagy egy patak. Nem a méret a lényeg.

Építész műhely

Vezeti: Orbók Sándor (Csíkszereda)

Beláthatatlanság – egy kortárs építészeti térre általában nem jellemző vonás. Hol pusztán formai okokból kifolyólag, hol pedig a szemléltető befelé fordulást kiváltó és elősegítő szándék kicsapódásaként, a modern építészet általában a sivatágig belátható és áttekinthető, még meg is lep frappáns letisztultságával, sőt, erre a

